

Dato: 3. marts 2025 kl. 07.50.46 CET

Til: "Nanna W. Gotfredsen" <nanna.gotfredsen@ft.dk>, Theresa Berg Andersen <theresa.berg.andersen@ft.dk>, Katrine Daugaard <katrine.daugaard@ft.dk>, Helene Brydesholt <helene.brydesholt@ft.dk>, Karina Adsbøl <Karina.Adsbol@ft.dk>, Mette Thiesen <Mette.Thiesen@ft.dk>, Birgitte Bergman <birgitte.bergman@ft.dk>, Mai Villadsen <Mai.Villadsen@ft.dk>, Helena Artmann Andresen <helena.andresen@ft.dk>, Rasmus Lund-Nielsen <rasmus.lund-nielsen@ft.dk>, Lotte Rod <Lotte.Rod@ft.dk>, Astrid Krag <Astrid.Krag@ft.dk>, Anni Matthiesen <Anni.Matthiesen@ft.dk>

Emne: Joannahuset - opfølgning på evaluering

Kære Socialudvalg,

Vi har tidligere haft foretræde for udvalget som forældre til børn, der har benyttet Joannahuset, og vi har delt vores bekymringer om de konsekvenser, opholdet har haft for vores børns trivsel, tilstand og udvikling. Vi mener, at Joannahusets tilgang i flere tilfælde har været skadelig for børnene og konfliktoptrappende i forhold til familien.

Det har været dybt sårbart for os at skulle dele vores private oplevelser offentligt. Vi havde aldrig forestillet os, at vi skulle stå frem i medierne med vores familieliv, men vi følte os tvunget til det, fordi der ikke har været tilstrækkeligt fokus på tilsyn, retssikkerhed og kvalitetssikring fra Joannahusets og politikernes side. Havde der været orden i lovgivningen og klare retningslinjer for Joannahusets praksis, havde vi aldrig stået i denne situation.

Vi oplever desuden, at kritik af Joannahuset bliver afvist som et spørgsmål om "nyt versus gammelt børnesyn." Denne retoriske strategi, som blandt andet bruges af Joannahusets leder, gør det svært at få en reel dialog om de faktiske problemer. Vi finder det bekymrende, at lederen af et krisecenter ikke imødekommer kritik, men i stedet benytter sig af argumenter, der flytter fokus væk fra den nødvendige debat om fx børn og familiers retssikkerhed.

Vores bekymring er ikke blevet mindre. Vi frygter fortsat, at Joannahusets praksis kan ødelægge familier, og at der mangler juridiske mekanismer til at beskytte både børn og forældre. Ankestyrelsens rapport har bekræftet flere af de problemstillinger, vi har rejst, og vi står tilbage med en række ubesvarede spørgsmål, som vi nu beder udvalget om at tage stilling til:

1. Tilsyn med Joannahuset

- Hvordan fungerer det offentlige tilsyn med Joannahusets konkrete dag-til-dag rådgivning i praksis?
- Kan ministeren bekræfte, at Joannahuset overholder de gældende retlige krav i den periode, de har eksisteret?

2. Forældres rettigheder og retsstilling

- Hvordan sikrer Joannahuset, at forældremyndighedsindehaveren straks orienteres om, at barnet eller den unge er blevet visiteret til en sengeplads?
- Hvilke procedurer anvendes, hvis forældremyndighedsindehaveren ikke vil samtykke til huslyindsatsen?

3. Juridisk ansvar og regulering

- Hvordan sikrer Social-, Bolig- og Ældreministeriet, at Joannahusets rådgivning reelt tager udgangspunkt i barnets behov?
- Ministeriet har kun én gang undersøgt, om Joannahuset lever op til deres retlige krav – hvordan sikres det, at Joannahuset lever op til kravene fremadrettet?
- Hvordan forholder ministeriet sig til, at Joannahuset reguleres mindre end tidligere, da den tidligere bekendtgørelse ikke længere er gældende?
- Hvordan kan forældre juridisk set have ansvaret for deres børn, hvis de samtidig nægtes kontakt eller indsigt i, hvor deres børn befinder sig?
- Er det juridisk forsvarligt, at et privat krisecenter kan tilbageholde børn uden forældrenes samtykke, når forældrene stadig har ansvaret?
- Hvilket juridisk grundlag har Joannahuset haft tidligere for at nægte forældre adgang til deres egne børn?

4. Målgruppevurdering og sundhedsmæssig sikkerhed

- Hvordan vurderer Joannahuset, om en ung er inden for deres målgruppe?
- Har Joannahuset og Ankestyrelsen den samme opfattelse af målgruppen, særligt i forhold til unge med psykiske lidelser eller misbrugsproblemer?
- Hvordan sikrer Joannahuset sig viden om, at en ung har behov for livsvigtig medicin, og hvordan håndteres ansvaret for, at den unge får den nødvendige medicinske behandling under opholdet?

5. Samspil med kommuner, familier og myndigheder

- Har Joannahuset iværksat konkrete tiltag for at forbedre samarbejdet med kommuner og politiet?
- Hvordan sikrer ministeriet, at Joannahuset ikke modarbejder et velfungerende samarbejde mellem den unge, familien, skolen og kommunen?
- Hvorfor har familier ingen reel klagemulighed i forhold til Joannahuset?
- Netop fordi Joannahuset er en forsøgsordning, bør der evalueres grundigt på erfaringerne – hvordan sikrer ministeriet, at der løbende indsamles og vurderes feedback fra både unge, familier og kommuner?
- Hvordan kan det være, at ministeriet ikke har en fast procedure for at sikre, at Joannahuset lever op til deres retlige krav og bidrager konstruktivt til de unges samlede støtteforløb?

6. Markedsføring og interessentpåvirkning – sociale medier, medier, politikere og fonde

- Har Joannahuset sikret, at de børn og unge, der er blevet brugt i deres markedsføring, har deltaget fuldstændigt frivilligt – uden påvirkning fra deres afhængighed af Joannahusets hjælp?
- Er der eksempler på unge, der har følt sig presset til at deltage i promovning af Joannahuset?
- Hvilke retningslinjer har Joannahuset fulgt for at sikre, at unge i sårbare situationer ikke er blevet udnyttet til at styrke husets omdømme?
- Må Joannahuset bruge børn og unge, der har opsøgt et krisecenter, i forbindelse med markedsføring, møder med politikere, journalister eller fonde – uden forældrenes samtykke?

1. Tilsyn med Joannahuset

- Hvordan fungerer det offentlige tilsyn med Joannahusets konkrete dag-til-dag rådgivning i praksis?
- Kan ministeren bekræfte, at Joannahuset overholder de gældende retlige krav i den periode, de har eksisteret?

2. Forældres rettigheder og retsstilling

- Hvordan sikrer Joannahuset, at forældremyndighedsindehaveren straks orienteres om, at barnet eller den unge er blevet visiteret til en sengeplads?
- Hvilke procedurer anvendes, hvis forældremyndighedsindehaveren ikke vil samtykke til huslyindsatsen?

3. Juridisk ansvar og regulering

- Hvordan sikrer Social-, Bolig- og Ældreministeriet, at Joannahusets rådgivning reelt tager udgangspunkt i barnets behov?
- Ministeriet har kun én gang undersøgt, om Joannahuset lever op til deres retlige krav – hvordan sikres det, at Joannahuset lever op til kravene fremadrettet?
- Hvordan forholder ministeriet sig til, at Joannahuset reguleres mindre end tidligere, da den tidligere bekendtgørelse ikke længere er gældende?
- Hvordan kan forældre juridisk set have ansvaret for deres børn, hvis de samtidig nægtes kontakt eller indsigt i, hvor deres børn befinder sig?
- Er det juridisk forsvarligt, at et privat krisecenter kan tilbageholde børn uden forældrenes samtykke, når forældrene stadig har ansvaret?
- Hvilket juridisk grundlag har Joannahuset haft tidligere for at nægte forældre adgang til deres egne børn?

4. Målgruppevurdering og sundhedsmæssig sikkerhed

- Hvordan vurderer Joannahuset, om en ung er inden for deres målgruppe?
- Har Joannahuset og Ankestyrelsen den samme opfattelse af målgruppen, særligt i forhold til unge med psykiske lidelser eller misbrugsproblemer?
- Hvordan sikrer Joannahuset sig viden om, at en ung har behov for livsvigtig medicin, og hvordan håndteres ansvaret for, at den unge får den nødvendige medicinske behandling under opholdet?

5. Samspil med kommuner, familier og myndigheder

- Har Joannahuset iværksat konkrete tiltag for at forbedre samarbejdet med kommuner og politiet?
- Hvordan sikrer ministeriet, at Joannahuset ikke modarbejder et velfungerende samarbejde mellem den unge, familien, skolen og kommunen?
- Hvorfor har familier ingen reel klagemulighed i forhold til Joannahuset?
- Netop fordi Joannahuset er en forsøgsordning, bør der evalueres grundigt på erfaringerne – hvordan sikrer ministeriet, at der løbende indsamles og vurderes feedback fra både unge, familier og kommuner?
- Hvordan kan det være, at ministeriet ikke har en fast procedure for at sikre, at Joannahuset lever op til deres retlige krav og bidrager konstruktivt til de unges samlede støtteforløb?

6. Markedsføring og interessentpåvirkning – sociale medier, medier, politikere og fonde

- Har Joannahuset sikret, at de børn og unge, der er blevet brugt i deres markedsføring, har deltaget fuldstændigt frivilligt – uden påvirkning fra deres afhængighed af Joannahusets hjælp?

- Er der eksempler på unge, der har følt sig presset til at deltage i promovning af Joannahuset?
- Hvilke retningslinjer har Joannahuset fulgt for at sikre, at unge i sårbare situationer ikke er blevet udnyttet til at styrke husets omdømme?
 - Må Joannahuset bruge børn og unge, der har opsøgt et krisecenter, i forbindelse med markedsføring, møder med politikere, journalister eller fonde – uden forældrenes samtykke?

Vi ser frem til at modtage svar på disse spørgsmål og håber på en konstruktiv dialog, der kan sikre, at Joannahuset opererer inden for de nødvendige rammer for at beskytte både børn og forældre.

Med venlig hilsen,

Bekymrede forældre